

Pacific Herald.

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 38.

Parkland, Wash. 20. Sept. 1897.

7de Aarg.

Troens Fred.

O, hvad er vel al Fred paa Jorden
Mod en Draabe af Jesu Fred!
Er du deraf delagtig vorden,
Verdens Strid dig ei kommer ved.
Han er Freden, saa staar der Stretet*)
Dig til Trost i al Skryb'ligthed.

Kan du altid ei lilstigt myde
Denne himmelle, sjøde Fred,
Kan ei Ordet dig altid myde.
Trykter Synden til Jorden ned,
Staar den Trost dig dog end tilbage:
Jesus, Jesus, "Han er din Fred;"

Er din Fred, hjælbi du ofte fjender
Nød og Ufred for Syndens Skjeld;
Ja, naar Solen som hedest brænder,
Hvistler han dog saa naadefuld:
"Jeg, din Ven fremfor andre Venner,
Gifte dig for min egen Skjeld."

Er du træt af de Pilgrimsdage,
Sulfer efter Forlæsningen,
Vider Hjertet af Syndens Plage,
Ja, at Attræt til Synden end,
Jesus mægtig er i de svage,
Han, som vundet har Seieren.

Glad, o glæd dig, hvad han har vundet,
Er en Binding jo og for dig;
Han har evig Forlæsning fundet,
Da i Øden han hengav sig!
Snart er Frygt og al Nød forsvundet,
Snart alt Mørke bli'r lyst for dig.

Moder og Barn.

1. Vørn er Herrens Arb og Livsens
Frugt en Løn. Ps. 127, 3.

2. Lader de smaa Vørn komme til
mig og forhindrer dem ikke; thi Guds
Rige hører saadanne til. Mart. 10, 14.

3. I Fædre! opirrer ikke eders
Børn, men opfør dem i Tugt og Her-
rens Formaning. Ef. 6, 4.

Det herligste og dyrebareste, som For-
ældre besidder paa denne Jord, er dog
vel deres Vørn. Disse er jo Nød og
Ven af deres eget Nød og Blod. Og
hvilen herlig Arb fra Herren, Vørn er,
sees maaske bedst der, hvor de tjener
som Baand mellem Forældre, der har
givet Djævelen Rum, saaledes at Fjær-
ligheden mellem dem er udslukket, me-
dens Kulde, Ufred og Riv er traadt i
Stedet. Bar det ikke for denne Herrens
Arb og store Gave, som Salomo syn-
ger om, og som danner sterke Bindelæd
mellem splidagtige og usordragelige
Forældre, vilde endnu flere Hjem være
ødelagte og bære endnu størrere og ubyg-
geligere Spor af Djævelens Avind.

Men desto mere gjælder det, at alle,
der vil udrette noget godt paa Jorden,
antager sig denne Herrens Arb, Vørnene.

Og her er det Moderen har den største

og herligste Opgave. Sid da ogsaa
alle Mødre ret forstod sit alvorlige
Kald og med Trimodighed tog vare paa
det i Guds frygt. Heldigvis har ikke
Flinden saaet ganske ødelægge den
naturlige Fjærighed. Alle Mødre
sørger derfor i Regelen godt for sine
Børns legemlige Pleie især i deres
spæde Dage. Men Barnets Sjæle-
pleie, dets hele Aandsudvikling i reli-
giøs og moralisk Henseende, den er dog
den allerbigtigste og tillige den vansk-
ligste.

Her er det, at den rette Visdom og
Gave fra det høje trænges. Skal nem-
lig Sjælepleien medføre sand og varig
Velsignelse, da maa den ske i og ved
Herren selv, og Forældre maa aldrig
glemme at betragte sig kun som Red-
skaber, ved hvilke Herrens gjensidende
og helliggjørende Sjælepleie udøves.

Ifølge sin naturlige Fødsel er Bar-
net et Adamsbarn undfanget og født i
Synd og hemfaldet Øden og Djæve-
len; det er Bredens og Fortabelsens
Barn.

Ingen blot menneskelig Pleie for-
maar at redde det ud af denne færgelige
Tilstand. Ved menneskelige Midler
kan vel Barnets Naturgaver udvilles,
styrkes og poleres, men aldrig helliges
og forvandles til velsignelsesrige Naade-
gaver for et evigt Liv. Dette kan alene
Herren selv, og det gjør han af sin uud-
grundelige Naade ved Vandbadet i
Ordet, det er ved den hellige Daab.
Dermed optager Herren det i sit hellige
Samfund og indpoder det i Binstokken,
den anden Adam, vor Herre Jesus
Kristus.

Guds billede fornøjes, idet Barnet

gjensidnes ved den Hellig Aands under-

lige Virkning til et nyt og andet Men-
neske.

Herved gjøres Barnets Hjerte, Sjæl
og Sind modtageligt for alle Aands-
rige Virkninger, der siden ved en kristen-
lig Opdragelse rigeligere skal tilslyde
det efter hvert som Ebner og Kæster
udvides og styrkes til at bære dem.

Daaben danner saaledes Udgangs-
punktet for al kristelig Opdragelse.
Den danner ogsaa Midtpunkt og Grund-
lag, hvorpaa Opdragelsen maa bygges,
ligesaavel som den er Opdragelsens
Endemaal, idet den egentlige Hensigt
med hele Opdragelsen er at befæste
Barnet i dets Daabspragt til sin sidste
salige Ende. Først da kan det naa det
Maal, hvortil det er stapt, igjenløst og
helligjort, nemlig Nydelsen af den
evige Salighed. Gaar Barnet glip af
dette Maal, saa er alt tabt; og har ikke
Opdragelsen stevnet mod dette Maal,

saa har den fuldstændig sviget sin Op-

gave og været Nedverdigelse og For-
dørvelse og slet ikke Opdragelse. Hvil-
ken Gru er det ikke at tænke paa, hvor
faa det virkelig er, som ser dette. Den
store Hob af Fædre og Mødre tror ikke
engang, at Guds Ord eller Sakrament
trænges til Barnets Osdragelse. Der-
for er det, at man ikke trænger Religions-
skoler eller Konfirmationsundervisning
eller Husandagt eller Menighedens For-
bøn, men en Søndagskole skal være
rigelig Hjælp, dog en Del Forældre
sender sine Børn til et Par forskellige
Søndagskoler og men er vel, at det er
meget godt gjort.

Hvad Bekjendelse der er i Søndags-
skolen, om Barnene der lærer at ringe-
agt Daaben eller andre Ting i Guds
Ord, spørges ikke efter. — Hvor vil I
arme Forældre hen, naar I skal frem
til Regnskab over Herrens Arb, som var
betroet Eder?

Saa snart Moderen lægger Barnet
til sit Bryst, efter at det lille Legeme er
badet og pyntet, begynder Moderen
allerede at tale fjærligt til det.

Hos mange Børn merkes endog straks
efter Fødselen mere eller mindre starpe
Jagttagelsesebnner.

Når det er nogle saa Uger gammelt
begynder det allerede at stjønne, som
det hedder, og fra nu af fordører ogsaa
Sjælen sin Pleie.

Når Barnet begynder at smile til
sin Moder, hvad er da dette andet end
et yndigt og talende Tegn paa, at det

har saaet Indtryk af hende og føler sig
vel derved. Moderens fjærlige Ord
eller Miner bringer det atter til at smile
og paa denne troskyldige Maade fore-
gaar da de første Udvekslinger af gjen-
sidig Fjærighed.

Her er ikke Rum for Mistillid eller
Svig. Alt er lutter Tillid og trofast
Fjærighed. Snart begynder Barnet

ogsaa at ville meddele sine Følelser af
Glæde ved Lyd, der udtrykker Tilsfreds-
hed. Lidtligst og kraftigst er dog vel
Beklager og Nødskrig.

Der er hos Barnet en udpreget Er-
kjendelse og Bekjendelse af sin Hjælpe-
løshed og Hjængighed, indtil det bliver
mange Åar gammelt. Det venter
og søger altid tillidsfuldt al sin Hjælp
fra sin ømme Moder.

Barnehjertet er et sjælt Billedet af et
ydmygt, front bedende Menskehjerte,
og Moderhjertet afflygger det fjærlige
forbarmende Faderhjerte i Himmelten.
Derfor figer jo ogsaa Herren: "Uden I
blive som Vørn komme I ingenlunde
ind i Himmeriges Rige."

Ligesom det føler sig hjælpeløst lige-
oversor sin Moder, er det ogsaa mod-
tageligt for Erkjendelsen af sin Hjælpe-

løshed ligeoversor Gud; og ligesom det
hos Moderen finder en aldrig svigende
Fjærighed og Hjælp mod al Nød, saa-
ledes bør dets Fjærighed og Tillid
plantes over ogsaa til Gud. Paa en
Maade bør nu Moderens Arbeide lige-
oversor denne Herrens Discipel være en
Gjentagelse af Johannes den Døbers
Bidnesbyrd til sine kjære Disciple om
Herren: "Ham bør det at volke, men
 mig at forringes." Med sin mest læng-
selsfulde Trang og tillidsfulde Fjærighed
bør Barnet lære at vende sig til sin
forbarmende Fader i Himmelten. Naar
det er begyndt at tale, mar Moderen
iste alene gjøre det befjendt med dets
algode Skaber, Forløjer og Saliggjører,
men ogsaa lære det at takke og bede.
Hun vil ogsaa gjøre det begræbeligt,
hvad det skal takke for og bede om.

Korte og vakte Bønner bør det lære
at fremfuge, især Aften og Morgen,
naar det legger sig og staar op, samtid
ved Maaltiderne. Hun bør ogsaa lære
det til at føle baude sin Trang ligeoversor
Gud og sin Tillid i den Grad, at
det ogsaa kan bruge egne Ord i Bøn
til Herren. Bønnen maa ikke blive en
Tvangssag, men en Trang. Moderens
Eksempl vil være den bedste Undervisning,
især naar Barnet faar høre, at
Moderen beder om noget, som det selv
fordrar, at det bør udbede sig af Gud.
Arven i Himmelten, som er lobet Barnet
i Daaben, bør det lære at glæde sig
i, bede om og takke for.

Barnehjertets Følelse af sin Svag-
hed og Hjælpeløshed vil Moderen behan-
dle og pleje saaledes, at der frem-
stilles Ydmighed, Arbejdighed, Taf-
nemlighed og Erfrygt, af denne igjen
barnlig Tillid og Tro, af Troen Haab
og af Haabet Fjærighed, der omslutter
alle disse kristelige Følelser, varmer og
styrker alle de deraf flydende Handlinger.

Ja Herren velsigne alle Mødres ør-
lige kristelige Bestræbelses ligeover for
fine eller andre Børn.

Her elster ham.

Paa en af mine Reiser — saaledes
fortæller Missionær Moffat — omkring
i Afrika, kom jeg med mine Ledsgæter
til en hedensk By ved Orangefloden
Bredder. Vi havde reist en meget lang
Vej og var trætte og tørstige; men Fol-
ket i Byen vilde ikke tillade os at hvile
der, vi skulle blive udenfor. Vi bad
om Vand, men de svarede os, at de ikke
havde noget at give os. Jeg tilbød
dem fire Knapper, som jeg endnu havde
i min Frakke, om de vilde give os lidt
Mælk, men de vilde ikke gaa ind paa
denne Handel. Vi havde altsaa ingen

anden Udsigt; end at tilbringe Natten uden at faa vor Tørst slukket.

I Mørkningen saa vi imidlertid en Kvinde komme nedstil os fra Værgen, bag hvilket Byen laa. Paa Hovedet bar hun et Knippe Brænde og i Haanden en Kruske Mel. Da hun kom nærmere, lagde hun Brændet ned og rakte os Melkekrukkerne, hvorefter hun taus vendte tilbage. Digt efter kom hun igjen med et Jaarelaar og et Krus Band i Haanden samt en Kjedel paa Hovedet. Uden at sige et Ord gjorde hun Ild paa, satte Kjedelen over Ilden og tilberede Kjødet. Vi vilde vide, hvem hun var, men sif niet Svar, indtil vi venligt spurgte, hvorfor hun bevisste en saa uventet Godhed mod fremmede, som vi var. Taarer ranted ned over hendes sorte Kinder, da hun svarede:

"Jeg elster ham, hvis Ejendom er, og da er det mig jo kjært at give Eder et Vægter holdt Band i hans Navn. Mit Hjerte er fuldt, jeg kan ikke udtales den Glæde, jeg føler ved at se Eder her paa dette fjernede Sted."

Da jeg havde lært at kjende noget mere af hendes Historie og saaet at vide, at hun var den eneste der i Byen, som spurgte ejer Herren, saa bad jeg hende sige mig, hvorledes hun, uden al Omgang med Maadejærende og uden Lejlighed til at høre Ordets Prædiken, havde kunnen blive bevaret i Kroen. Hun fremtog da et Nyt Testamente, som hun havde saaet af Missionær Helm, i hvis Skole hun havde lært at læse, og sagde: "Her er den Kilde, hvoraf jeg drinker, her er den Olje, som holder min Lampe bændende."

Mine Øre hvilede længe paa den dyrebare Bog, som havde været et Middel i Guds Haand til at udhøre et saa maadesfuldt Verk. Den var udgiven paa det britiske Bibelselskabs Forlag. En hver, som har Hjerte for Herren og hans Sag, vil forståa, med hvilken Følelse af Fryd vi med hverandre frembar vores Hånder og Takjigeller for vor himmelle Fader.

Basterkonens Søn.

(Udsendt af A. H. Lange.)

I Udkanten af en stor folkerig Stad boede en fattig Basterkone, som kun ved haardt Arbeide baade Nat og Dag ernærede sin eneste Søn, en flink liden Dreng paa 8 Aar. Hun var meget flittig den samme Basterkone, et Slid, som man kalder det, og renslig var hun, det maatte man kalde hende; thi Totet, hun var ikke for andre Folk, var blændende hvidt, naar det kom fra hende; en hjærlig Mor var hun, sin Søns eneste Søster, hans gode Opdragelses Fører og Ledet og dog var hun — lun en Basterkone.

Oste led hun i Baslerbaljen indtil den lyse Morgen; mange Gange trodte hun Storm, Regn, Sne og Kulde for at arbeide for sin Søns Skyld, for at han kunde faa enten en ny nødvendig Bog eller en ny Klædning, selv om den, hvad der altid var Tilfældet, var simpel og farvelig.

August gik i en sørdeles god Skole, "for god til ham", sagde Folk; thi han var jo "bare en Baslerkones Søn"; men Moderen mente noget andet, hun klappede hans Kind, naar han Ørdrags Østen viste hende Karakterbogen syldt med "Ug'r,"*) og sagde, at han vilde gjøre hende Glæde: Saaledes gik de

mange for en fattig Moder besværlige Aar, som endte med hans Konfirmation. Den gode Kone hadde arbejdet Dage og Nætter, børset sig den nødvendige Hvile for ret at glæde ham paa denne højtidelige Dag. En ny fin sort Klædning laa parat til ham om Morgenens; en smuk Salmebog med forgyldt Kors fulgte med, og August klædte sig paa for at gaa til Kirken med sin eneste Ven og Slegting.

Hun var saa simpel og farvelig, næsten for farvelig for en saa pen Dreng, mens det saa hverken han eller hun paa, han klædte hende, hun omfavnede ham, og saa gik de med Gud og kom fra Kirken med ham, og saa var den Højtidelighed forbi. Der var ingen Venner, men der var en underlig Glæde, en alvorlig Billie hos det konfirmerede Barn, og en Engel ved hans Side, og det bliver nok den bedste Konfirmation.

Men Moderen! ja, hvortor var hendes Kinder saa blege den følgende Dag, hvorfor rykkede hun af Kuldeghjæring, da hun stillede sig hen foran sin Valje og havde Totet i? Det var fordi hun ville sig saa syg, saa overanstrenget af de mange gjennemvaagede Nætter, og fordi hun ikke kunde undgå selv Hvile, hvis hun vilde naa sit Maal.

Ja, det var forunderligt nok dette Maal, virkelig høit sat af en simpel, fattig Kone; tænk blot, hun vilde have, at August skulle være Prest; det fortalte Nabolonen leende til Nabolonen igjen, og denne lod Nyheden gaa videre med den Bemærkning, at hun burde se at faa gjort ham til Prins. Den brave Kone stillede Spotten bort i Baslevandet.

Basterkonens høieste Ønske var, at hendes August skulle blive Prest, men ved hvilke Midler? hun havde ikke andet, end det hæder Hænder indbragte hende, og det var ikke mere, end hvad Familien behøvede til sit daglige Underhold. Det hører mere til at lade sine Børn studere end som saa, men det tænkte den gode Kone ikke; thi hun havde den Tro, at naar en Moder vil sit Barns Vel, saa lægger Gud sin Besignelse til hver en Skilling, hver en Brødkumme.

Og jaaledes tænkte hun, da hun syg og mat stod ved sit Arbeide, mens August endnu hviledes i sin Seng. Ligesom styrket ved dette Forhæv, arbejdede hun rasht videre, men maatte hvert Niedblit holde op; Blodet strømmede hende sammen om Hjertet, det bankede i hendes Læddinger, som vilde det sprænge dem; hun fros, hun følte sig saa ilde tilpas og maatte til sidst holde op og gaa ind i den lille, renlige Stue, hvor August netop var færdig med sin Baaklædning.

"Mor!" udbrød han forsættet, "hvor du dog er blevet! er du syg? for Guds Skyld, hjære Mor, und dig dog selv lidt Hvile; jeg vil arbeide paa min Bis og bidrage til vort Underhold, men overanstrenge dig maa du ikke."

"Det gaar over, min August," smilede Moderen, mat, "voer du kun rolig, det er min mindste Sorg, min Søn; havde jeg blot dig i den lærde Skole, hvor de lærer baade det ene og det andet, saa arbeide jeg gjerne alleider uden Hvile; men ser du, August, den Tanke piner mig, for Prest skal du bli, min Dreng, det duer du til."

August fuldkede; det var ogsaa hans Ønske, men forst faa det oplyst vilde han dog ikke have, at hans Mor skulle slide over sine Kæster; han tog derfor

hendes Hoved imellem sine Hænder, lyssede hende og sagde:

"Du er en god Moder, men vil du glæde mig den første Dag efter min Konfirmation, saa gaa til Hvile og lad denne Dag være en Fridag."

Moderen samtlkede endelig og gik tilbæng, mens August paa alle Maader søgte at mildne hendes Smerte; men disse tog til paa en saa foruroligende Maade, at Legen maatte hentes, og han erklærede, at det var Christus.

August var fortvilet; hans saa Sparepenge, Moderens henlagte ubetydelige Kapital var snart nedgaaet til Medicin, og Feberen røjede voldsomt hos den syge.

August havde os og til udrettet Smaarenden for en og anden og paa den Maade tjent nogle Stiller, for hvilke han havde fået sig et lidet Tambaksühr, hans eneste Stat og Glæde, hans tro Bevijs til Studietimer og Skolegang; det var vel ikke meget værd, men det kunde dog altid betale et Par Recepter; han tog det deraf ned af Vægen, saa hjærligt paa det og derpaa paa sin Mor og lignede sig ud forat finde en Kjøber.

Med Taarer i Øjnene traadte han ind til en Smaahandler og talbæd det. Manden saa paa det.

"Min lille Ven," sagde han, "det er ikke meget værd, men en Tremark kan jeg altid give for det."

"Ikke mere," raaabte August, "det har kostet mig meget mere."

"Det er fortidligt, unge Mand, at de begynder at stille dem ved deres Giende," sagde en gammel Mand, som nylig havde fået en Del Møbler hos Handelsmanden, "de Tider kan tidsnot komme."

Men August saa saa stolt og bedrøvet paa ham, at han hurtigt tilføjede: "Medmindre det er aldeles nødvendigt."

"Ja, min Mor er meget syg" stammede August, "det er til Medicin."

"Ja, saa," svarede den fremmede, "det forandrer Sagen; lad os følges ab hjem til deres syge Mor, om De saa synes; glemme blot Uhret, jeg tror; at jeg hjæber det."

De fulgte nu ab, og den fremmede, der var en sand Menneskeven og Menslekjender, kom snart til den Overbevisning, at en hjælp vilde her være paa det rette Sted, og lod, trods Augusts Modstand den nødvendige Medicin hjæbe, ja tilføjede ovenforståbet en lidet Sum til hjælp.

En Maaned efter finder vi den fremmede, Moderen, der nu kunde være oppe, og August siddende i Stuen: hvad de havde talt om, v.l. man kunne slutte sig til af Moderens og Sønnes fornøiede Miner.

"Det blir altsaa min Lod at gjøre August til Prest," smilte den fremmede, "jeg er barnløs og antager ham i Søns Sted forst hjælpe en saa brav Mor og en saa retskaffen Søn."

Og hermed blev det, Moderen vendte tilbage til sit Arbeide, som hun nu ikke behøvede at overanstrenge sig ved, og August kom i en lærde Skole. Fra denne udgik han 5 Aar senere som Student, og to Aar derefter var han teologisk Kandidat.

Saa kom da endelig den lykkelige Søndag, som den gamle hvidhaarede Mor havde ventet paa i 28 lange Aar.

Hun sad i Kirken og hørte sin Søn prædike, hun græd, den gamle, men det var Glædestaarer, thi hun havde naet

sit Maal, grundlagt ved Arbeide og Slid og fuldendt ved Gud

Era China.

Sæt din Lid barnligt og enfoldigt til Herren.

En svensk Missionær, sov en aften Aften holdt Bonnemøde i Shanghai, fortalte nogle Træk fra en Reise, som en indsydt Evangelist og han havde foretaget sammen. En Gang kom de til en Landsby, hvor Folkene syntes at være fiendelig stemte imod dem. Børten i den Kro, hvor Missionæren var taget ind, bad ham endelig at rejsen straks igjen, da en hel Folk Røvere havde i Sinden at forme og ødelægge Kroen for at faa sat i den fremmedes Vænge, og den stakkels Børst vidste ikke, hvad han skulle give til: "Jeg skal give dig, hvad vi vil gjøre," sagde Missionæren, "vi vil samle Folk til et Bonnemøde og bede Gud om at fri os fra Fren." Som sagt saa gjort, alle Husets Beboere blev kaldte sammen og bad til Herren om hjælp, og han hørte og hørte dem, Røverne viste sig at være for seige til Angreb! Missionærerne blev i to Uger paa samme Sted, holdt Bonnemøde hver Aften, og ikke en Haand løftede sig imod dem; men Sjæle blev valgt og Befsigelte fulgte deraf.

— De besøgte en anden Landsby, og medens de sov, var der en, der sjal Missionærens Sko, og der paa Stedet var det ikke muligt at få nogen andre til hjæls. Alter kaldte han sine Venner sammen for at bede om, at hans Sko maatte komme tilbage. Hvad stede? Medens de bad, blev først den ene Sko, derefter den anden fastet ind ad vinduet og en Røst raaabte: "Her, tag dine Sko og hold op at bede; — jeg er bange, din Gud stroff'r mig." I en Kro blev han besøgt af alle sine Vænge og en Del af sine Kjæder. Han fortalte Børten om sit Tab, og sagde, at han maatte have sine Giende tilbage, da han havde omtrent 200 Mil at reise, førend hon kunde naa den nærmeste Station og forsyne sig påny. Han sagde: "Gud hjælder, hvem der har gjort det, og vi vil bede ham løffe mig det tilbage." Saa begyndte de at bede og vebble dermed til en af dem pludselig sagde: "Lad os undersøge hvilket Menneske her i Kroen." Da de gjorde det, blev alle Sagerne fundne ligget der em Natten. Han tilstod, at han havde villet forlade Kroen 3 eller 4 Gange, men der var stadig noget, der holdt ham tilbage, han maatte indrømme, at deres Gud i Sandhed var en stor Gud! — Paa Reisen kom Missionærerne en Gang til en meget opsvulmet Flod, som var fuld af store Bløde Drivis. De skulle sætte over Floden, men der var hverken Bro eller Fergebaad at se, Kineserne tilbæd at ville bære dem over, hvis de vilde betale et God Salg derfor. Men Missionæren sagde: "Jeg kan ikke give ebed Sølv, thi jeg har intet, men vil Gjøre det for nogle Robbermænd?" Nei, det afgjorde de bestemt, da gif han dristig ud i dat iskolde Vand, og han, Ledsager fulgte ham. Vandet gif dem til Halsen, men de satte deres Bid til Gud, og han svigtede dem ikke. Snart stod de velbeholdne paa den anden Strandbred, hvor de tællede Herren med berøgde Hjarter. — Jeg vilde gøre, at du hjære Broders Ansigt, da han for

*) Ug. betyder, udmerket godt.

talte disse Smatræs, det stræede som
at en himmelst Glæde, og dersom du
kunde have hørt ham udtrykke: "Ja, ja,
Tro og ensfødig Tillid til Herren kan
udrette store Ting," da vilde det måske
ogsaa have faaet dig til at hele dit
Hjerte at stole paa og præse og love
Gud! —

III.

Dygtig Lærerinde.

Dronning Victoria har altid sørget
godt for sine Børns religiøse Under-
visning, som hun selv har prælet saa-
meget som muligt med.

Engang da Arkidiakonen i London
lætelserede de unge Prinser, sagde han:
"Eders Guvernante fortjener megen
Res for at undervise eder saa grundigt."
Herpaa svarede de unge Gyre: "Aa!
men det er Mumma, som lærer os
Katedismen."

Det er måske ikke almindelig kendt,
at Dronningen ofte har undervist i en
Bibelklasse for Børn tilhørende Op-
vartere og Arbejdere ved Birmingham
Slot.

Hvad betyder Ordet Kalender?

Det er et græst Ord og betyder U-
raabsdag. Romerne kaldte altid den
1ste Dag i Maaned: "Calendar,"
fordi paa denne Dag blev Rejsterminen
for den kommende Maaned offentligt
udraabt eller bekendtgjort. Derfor be-
tyder "Calendar" paa Engelsk i Rejs-
sproget, Anslageliste, eller Liste over
arresterede eller Forbrydere, Court
Calendar, Rejsliste.

Endelig kaldte Romerne "Calendar-
ium" en Bog eller Liste, hvorpaa den
1ste i hver Maaned samt de følgende
Dage var opiegne i deres Rællespilge.

Det i Nørst og Engelsk mest drugte
Navn "Almanac," "Almanac," er egent-
lig to arabiske Ord, al manach og be-
tyder Tællingen. Ordet manach hjen-
der Læserne fra Profeten Daniel.

En Haand strev paa Bæggen i Bal-
sazors Gjæstebudssal: meneh, meneh,
telel usærfæ. Dette betyder ordet:
han har tælt, han har tælt, du er let
og de uddele (dig).

Bekjendtgørelse.

Nordre Specialkonferense holder
Møde i Seattle fra 3de til 9de Novem-
ber. Forhandlingsgjenstand: "Den
rente Forberedelse af Bræddien."

R. Pedersen.

Notisser.

Forleden Mandag fil Stolen Bejsg
at flere venlige Nabokoner som hjalp til
at syde ned 50 Galloner Svedster, Bærer
og Blummer for Stolen. At Stolens
Have har vaaret en hel Da Frugt var
en Grund til at, vi turde sætte Kost-
prængene saa lavt dette Aar. Med jor-
hedsvis rings Udlæg for Suller, har
Stolen over 100 Galloner Shyltepsi, og
bekendte er der en Del Væbler og Bærer,
som erindru skal imdøistes.

Ged Islebranderen tabte Engebret Lar-

sen i Silverton Oregon omkring \$1000
hvoraf \$300 var været ved Assuranser.

Der ikke blive en eneste fætig Mand i
Yak. County den 1ste Jan. '98.

forskjellige Foredrag, samt ved de mange
intelligente Spørgsmål, som de stillede
til Professorerne."

Ligeledes gav han Stanwoodfolkene
et Compliment for deres store Gjæstef-
skeb.

Meieriet i Stanwood er i en glim-
rende Fortsættning, grundet den høje
lige Ledelse med W. R. Leque som
President og C. Juel som Forretnings-
bestyrer. Farmerne her omkring har
fundet ud, at Fællesarbeide synner sig,
og skal have under Overveielse i Fælles-
stab at begynde en større Virkdomhed
med at tørre og sylte Frugt.

Betalt for Herold.

Indsendt af Past. Grønsberg:

Vina Holstad, Decorah, Iowa, N H
Nessdahl, Ridgeway, Iowa, Martha
Midlang, Capron, Ill, Past. O. Grøns-
berg, San Francisco, Cal, hver 50 Ct.

Indsendt af A H Lange:

Math Christensen, Hønefoss, Norge,
Olfus Hansen, Drammen, Norge, hver
65 Cts, Henr. Hendriksen, Bruce, S
Dak, Carl Halvorsen, Bruce, S Dak,
Carl B. Rogstad, Bruce, S Dak, B K
Utigaard, Toronto, S Dak, Mrs B C
Hage, Toronto, S Dak, Mrs H Mel-
heim, Brandt, S Dak, Ole B Mellom,
Brandt, S Dak, Ni Solem, Brandt S
Dak, N C Solem, Brandt, S Dak,
Chr G Bjørke, Brandt, S Dak, H C
Kjenstad, Brandt, S Dak, Gustav Kjen-
stad, Brandt, S Dak, Tore T Hoffstad,
Clear Lake, S Dak, Torvald Hansen,
Clear Lake, S Dak, hver 50 Cents.

Christian Jindrup, Fresno, Cal, B

J Settem, Astoria, Oregon, E C Far-
ness, DeForest, Wis, hver \$1, Mrs E
Erickson, Parkland, Wash, Louis Larsen,
Waterford, Cal, J H Johnson, Waterford,
Cal, A Monk, Waterford, Cal, John
Roen, Waterford, Cal, hver 50 Cts.

Parkland, Wash. Sept. 16. 1897.

T. Larsen, Råsærer.

Kalama: Den hørgelige Esterret-
ning kommer fra Kalama, at Pastor
Lauritz Nissen pludselig er blevet me-
get syg og er sengeliggende. Vi haaber
dog, at Sygdommen ikke vil blive al-
vorlig eller langvarig, men at han snart
maa blive i Stand til at varetage sit
Fældes Arbeide. Han venter jo nu
straks at tilslutte sit nye Kald.

Et Møde af "the State Dairymen's
Association" og "farmers institute,"

blev afholdt i Stanwood, Wash., under
Ledelse af "Stanwood Co-operative

Creamery Ass'n" den 13de og 14de

Sept. Prof. W. G. Spellman fra Bull-

man, Wash., holdt en Rædle Foredrag om

"Balg og Behandling af Melkesjæ"

"Behandling af Melk" "Silos og

Bekældrift paa Meierifarm" og Prof.

Palmer, ogsaa fra Bullman, holdt Fore-

drag om Frugtens og Frugthaverne

Behandling.

E. A. McDonald, State dairy Com-

misioner, var ogsaa tilstede og holdt

Foredrag om Meieridristens Betyd-

ning for Staten.

Han udtalte blandt andet:

Farmerne rundt Stanwood er oplyste

Mænd, som forstaar at følge med Tiden.

Dette har ogsaa vist sig ved den In-

teresse, med hvilken de har fulgt de

"Glass Paper Weights" af Luther
College; Pacific Lutheran University;
Ladies Seminary, Red Wing; Normal
School, Sioux Falls; Luther Academy,
Albert Lea kan faaes ved at tilskrive
Rev. H. Magelssen.

Walnut Grove, Minn.

Alle "weights," undtagen den a
Ladies Seminary, sælges til Indkøgt
for Pacific Lutheran University; dem a
Ladies Sem. til Indkøgt for Skolen
Red Wing.

Portofrit tillænt 35 Ct. Stykket.
20 og over Express prepaid 25 Ct.
Stykket.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran
University Association.

Udkommer hvert Uge og kostet forslagsvis
50 CTS. PER AAR. Forhændt til Europa 65
CTS. PER AAR. Forhændt.

Alt, som vedkommer Bladets Redak-
tion, sendes til Rev. B. Harstad.

Detaljer for Bladet, Beskriv-
ninger osv. sendes til Rev. T. Larsen
Parkland, Pierce County,
Washington.

The Red Front

"Leten" med et stort Lager af Herreluer der bestaaende af
de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

J Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde
og vakte Mønstre.

Intet Praleri, ingen falske Paaslander, intet Humbugsalg.

Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for
Penge og tilfælde for Kontant.

Kom, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er værdt at fløjne Opmerksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover

Red Front Clothing & Shoe Co.

1308 Pacific Avenue.

Hans Torleison, Bestyrer.

THE
DINING CAR ROUTE
ACROSS
THE CONTINENT.

The Yellowstone National Park Line.

Timetable.

For	Afgaard fra Tacoma.	Antkommer til Tacoma.
St. Paul Chicago, Omaha, Kansas City, Helena, Spokane og Kootenai points....	5 00 p. m. 11 30 a. m. 11 30 a. m.	11 10 a. m. 4 40 p. m. 4 40 p. m.
Portland	*11 30 a. m.	*4 40 p. m.
Overdean.....	*9 00 a. m.	*4 30 p. m.
Olympia	6 45 a. m.	8 50 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	11 20 a. m.
Seattle	4 50 p. m.	5 35 p. m.
Seattle	6 50 p. m.	8 30 p. m.
Carsonabo	*4 40 p. m.	*8 55 a. m.

*Daglig undtagen Søndag. Alle andre Døg afgår daglig.
†Lørdag, Torsdag og Lørdag

Dampskibet "City of Kingston"

Hu: Seattle, Port Townsend og Victoria	8.00 p. m.
Daglig undtagen Lørdag.	
Møgaard fra Victoria	8.00 a. m.

Daglig undtagen Søndag.

The Northern Pacific Steamship Co.

The China and Japan Line.

Seattle	Sept. 25th.
Victoria	Oct. 16th.
Olympia	Nov. 6th.
Columbia	Nov. 27th.

Undt. fuldstændige Oplysninger samt Renter, Timetabeller osv.
kan man faa ved at henvende sig til

A. D. CHARLTON*

A. G. P. A. Portland Oregon.

A. TINLING.

Gen. Agt. 925 Pacific Avenue Tacoma.
City Ticket Off. 925 Pac. Ave., Deposit Ticket Off. 1825 Pac. Ave.

Merk!

Skolens Begyndelse er
udsat fra 16de Sept. til
6te Oktober.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County

Furnished by
Commonwealth Title & Trust Company
Cor. 12th St. & Pacific Ave.
Telephone 101. Tacoma, Wash.

Lutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter Barge Office

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og
staar Emigranterne bi med
Raad ag Daad.

Holl. som kommer fra Vesten, kører med Belt Line Street Car lige til Øren.

TOUR Library Incomplete! The Present for a Friend!
A Great Book by J. H. Linker, D.D.

Denne Bog faaes ved at henvende sig til P. V. U. M. n. Parkland, Wash.

4TH EDITION! TWO FACTS!

1. Best English Lutheran Book
on the Germans, Scandinavians,
Great Britain, Russia, Asia, Africa,
Australia and South America.

2. Best Book for Everybody on
Lutheran History, Zionism,
and Charitable work. 800 pages,
400 gravures. Agenda Wanted
in every Church. Write Lutherans
in All Lands Co., Milwaukee, Wis.

En smuk liden Farm i Nærheden af Parkland — $\frac{1}{2}$ Mil fra "Pacific Luth. Universitet" — til Salg. Over 10 Acres opdyrket, Resten godt Skovland. God Familiebefremmelighed og gode Udhus. Stor Frugthave — over 500 Frugtræer samtid Bærbusk — $2\frac{1}{2}$ Acres beplantet med Jordbær.

For Pris og nærmere Salgsvislaar skriver eller hen-
vender man sig til

C. F. ROSTEDT.
Parkland, W. O. Wash.

A.S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper, and Room Mouldings,
Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. . . . . Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

COR. 11th & R. R. STREET

CAPITAL : 100,000.

A. G. Johnson, President.

G. Steinbach, Vice President.

D. G. Anstvold, Cashier.

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Rijser og sælger Begler paa alle ledende Byer i de
Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders"
paa alle Poststaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og
Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Damp-
skib Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

*** METROPOLITAN ***

*** SAVINGS BANK ***

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra Gl. 10. til 8.
Lerdag fra Gl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$200,000

P. V. Caesar. President.

C. W. Enoe. Vice President.

G. B. Helwig. Cashier.

J. V. Vanderbilt. Ass't Cashier.

Directors.

Owner C. L. Stiles, C. M. Briggs, J. W. Anderson

G. L. Holmes, Theo. Damer, Geo. D.

Gaton, P. V. Caesar, C. W. Enoe,

J. V. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Rente rne udbetales hver 6. Maaned, 1ste Januar og
1ste Juli. Pengene udlaanes paa længere tid samt paa
maanedlige Betalingsvislaar. Anvisninger paa alle Steder
i Europa. De standinaviste og det tyske Sprog taaz.

ALLEN & LAMBORN

PRINTING CO.

Over Post. Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages.